

हे अजित अनंजनेन श्रीहरिणायदा विसृष्टस्त्वं तदा दैत्यदानवानां बलं प्रविष्टः सन्तेषां बाह्यादीन् भिदन् विराजसे पाठांतरे ऊर्जिता दैत्यदानवा यस्मिन्
तद्वलं पूर्वपदेन संधिरार्षः ॥ ८ ॥ किंच त्वया भगवन् नियुक्तेन खलानामेव दंडः कार्यः साधवस्तुरक्षणीयाः अतो विप्रस्य रक्षणेनास्माननुगृहाणेत्या
ह सत्वमिति हे जगन्नाथ एव भूतः त्वं खलानामेव प्रहारार्थं निरूपितो नियुक्तः अतो अस्मत्कुलस्य दैवहेतवे भाग्यलाभाय विप्रस्य भद्रं विधे हितदेव

यदा विसृष्टस्त्वमनंजनेन वै बलं प्रविष्टोऽजित दैत्यदानवम् ॥ बाहूदरोर्वघ्रिशिरोधराणि वृक्षगन्धजस्रं प्रधने वि
राजसे ॥ ८ ॥ सत्त्वं जगन्नाथ खलप्रहाणये निरूपितः सर्वसहोगदाभृता ॥ विप्रस्य चास्मत्कुलदैवहेतवे विधे
हि भद्रं तदनुग्रहो हिनः ॥ ९ ॥ यद्यस्ति दत्तमिष्टं वा स्वधर्मो वा स्वनुष्ठितः ॥ कुलं नो विप्रदैवं चेद्विजो भवतु विज्वरः
॥ १० ॥ यदि नो भगवान् प्रीत एकः सर्वगुणाश्रयः ॥ सर्वभूतात्मभावेन द्विजो भवतु विज्वरः ॥ ११ ॥ श्रीशु
क उवाच इति संस्तुवतो राज्ञो विष्णुचक्रं सुदर्शनम् ॥ अशाम्यत्सर्वतो विप्रं प्रदहद्राजयाञ्जया ॥ १२ ॥ स
मुक्तोऽस्त्राग्नितापेन दुर्वासाः स्वस्ति मांस्ततः ॥ प्रशशंसत मुर्वीशं युंजानः परमाशिषः ॥ १३ ॥ दुर्वासा उवा
च अहो अनंतदासानां महत्त्वं दृष्टमद्यमे ॥ कृतागसोऽपियद्राजन्मंगलानि समीहसे ॥ १४ ॥ दुष्करः को नु
साधूनां दुस्यजो वामहात्मनाम् ॥ यैः संगृहीतो भगवान् सात्त्वतामृषभो हरिः ॥ १५ ॥ यन्नाम श्रुतिमात्रेण पु
मान् भवति निर्मलः ॥ तस्य तीर्थे पदं किं वा दासानामवशिष्यते ॥ १६ ॥ राजन् नुगृहीतो हं त्वया तिकरुणात्मना
मदघं पृष्ठतः कृत्वा प्राणायन्मेऽभिरक्षिताः ॥ १७ ॥ राजा तमकृताहारः प्रत्यागमनकांक्षया ॥ चरणानुपसंगृह्य
प्रसाद्य समभोजयत् ॥ १८ ॥ सोऽशित्वा हतमानीतमातिथ्यं सार्वकामिकम् ॥ तृप्तात्मानुपतिं प्राह भुज्यतामि
तिसादरम् ॥ १९ ॥ प्रीतोऽस्म्यनुगृहीतोऽस्मितवभा गवतस्य वै ॥ दर्शनस्पर्शनालापैरातिथ्येनात्ममेधसा ॥ २० ॥

नोऽनुग्रहः ॥ ९ ॥ सर्वसुकृताप्यर्पणेन विप्ररक्षां प्रार्थयते यद्यस्तीति द्वाभ्याम् विप्रो दैवं देवतायस्मिन् तत् ॥ १० ॥ ११ ॥ राज्ञस्तस्यैव याञ्जया ॥
॥ १२ ॥ १३ ॥ १४ ॥ १५ ॥ १६ ॥ १७ ॥ राज्ञेत्यादिश्लोकद्वयं शुकोक्तिः प्रीतोऽस्मीति श्लोकद्वयं पुनश्च विप्रोक्तिः ॥ १८ ॥ १९ ॥
आत्मनि मेधायेन तेनातिथ्येन ॥ २० ॥